

عنوان مقاله:

اثر پتاسیم و روی بر تحمل به خشکی کلزای پائیزه در شرایط اقلیمی دهلران

محل انتشار:

سیزدهمین همایش علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران و سومین همایش علوم و تکنولوژی بذر ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

عباس ملکی - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات ایلام

ابراهیم مرادعلی وند - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

میثم مرادی - عضو هیئت علمی، گروه علمی کشاورزی، دانشگاه پیام نور

رحیم ناصری - دانشجوی دکتری زراعت، دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر پتاسیم و روی بر تحمل به خشکی کلزای پائیزه آزمایشی در سال زراعی 1390-1391 در شهرستان دهلران اجرا گردید. این آزمایش به صورت اسپلیت پلات فاکتوریل و در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار انجام گردید. قطع آبیاری به عنوان عامل اصلی در 3 سطح شامل آبیاری نرمال (شاهد)، قطع آبیاری در مرحله گل دهی، قطع آبیاری دو هفته بعد از گل دهی در کرت های اصلی و مقادیر کودهای پتاسیم و روی در 3 سطح شامل سولفات پتاسیم به میزان صفر، 90 و 180 کیلوگرم در هکتار و سولفات روی به میزان صفر، 15 و 30 کیلوگرم در هکتار بودند که به صورت فاکتوریل در کرت های فرعی قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس صفات مورد بررسی نشان داد که اثرات ساده تیمارهای آزمایشی بر همه صفات به جز شاخص برداشت معنی دار بود. اثرات متقابل دو گانه و سه گانه به جز بر تعداد شاخه های گل دهنده اصلی و فرعی بر سایر صفات مورد بررسی معنی دار نشد. نتایج این تحقیق نشان داد که کود پتاسیم و روی تأثیر مثبتی بر خصوصیات مورد مطالعه داشته و با افزایش مقدار پتاسیم و روی روند افزایشی در میانگین عملکرد و اجزای عملکرد مشاهده شد. نتایج نشان داد کاربرد کودهای پتاسیم و روی توانست اثرات تنش خشکی را بکاهد، در نهایت مقادیر 180 کیلوگرم پتاسیم و 30 کیلوگرم روی جهت کشت این گیاه در شرایط منطقه مورد کشت توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

تنش خشکی، پتاسیم، روی و عملکرد دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/312399>

